

ACTA núm. 3/ 2014
ACTA DE LA SESSIÓ DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA
DEL DISTRICTE DE L'EIXAMPLE

A la Sala de Plens de la seu del Districte de l'Eixample de l'Ajuntament de la Ciutat de Barcelona, carrer Aragó, 311, el dia NOU DE JULIOL DE DOS MIL CATORZE a les 18:35 hores, s'hi reuneix el Consell del Districte, per celebrar l'Audiència Pública de conformitat amb el que disposa el Reglament Intern d'Organització i Funcionament del Districte de l'Eixample, sota la presidència del regidor de l'Ajuntament de Barcelona Im. Sr. Eduardo Bolaños Rodríguez i la vicepresidència de la consellera senyora Carme Mata Burgos.

Hi concorren les senyores conselleres i els senyors consellers:

Teresa Pitarch i Albós,
Joan Rodríguez i Portell,
Vicenç Enguix Giménez,
Cristina Caballer i Ferrater,
Mireia del Pozo Farreres,
Miquel Díez Folch,
Joan Sanchís Sánchez,
Marta Sendra Ibáñez,
Eugenia Ávila Correa,
Alejandro Muñoz Mateos,
Oscar Soriano Mullor,
Amaro Tagarro Bas, i
Trinitat Capdevila i Burniol,

assistits pel secretari delegat del Consell del Districte, Sr. Jordi Fandos Cases, que certifica.

Hi concorre també el regidor del Districte de l'Eixample, Im. Sr. Gerard Ardanuy i Mata.

A continuació es realitza una transcripció literal de les intervencions dels veïns i representants de les associacions i entitats, així com de les respostes per part del regidor i del president del Consell Plenari del Districte de l'Eixample.

El president, constatada l'existència de quòrum legal, saluda els assistents i obre la sessió d'Audiència Pública del Districte de l'Eixample.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños Rodríguez**, inicia la presentació de l'Audiència:

Hola, bona tarda a tothom. Comencem l'Audiència Pública del Districte de l'Eixample.

Primer de tot, hi ha onze paraules demanades. Si hi hagués alguna persona que no hagués demanat fins ara la paraula, ho podria fer en aquest moment. Si no, ja quedaria tancat el torn de paraules.

Les paraules demanades són:

*Omar El-Hakeh
Francesc Marçal
Laly Torrent
Xaro Martínez
Àlex Broch
Carmen Algueró (repres. Francesc Salmedo)
Mariona Sáez
Laura Ribes
Núria Morell
Lluís Rabell
Pedro Juan Sánchez
Aleix Solans*

Si hi ha alguna persona més que vulgui parlar, ho ha de dir en aquest moment i, si no, quedaria tancat ja el torn de paraules. No? Doncs comencem per la primera paraula demanada, el Sr. Omar El-Hakeh García. Si pot anar al faristol, si us plau?

El Sr. Omar El-Hakeh comença la seva intervenció saludant tothom i diu:

Queremos agradecer esta oportunidad para que escuchen nuestra situación. Mi nombre es Omar El-Hakeh y represento a vecinos e inquilinos de la finca de Caspe, 150, aquí en el distrito del Eixample. Yo personalmente vivo en el tercer piso, segunda puerta. Se están realizando desde mayo obras en el edificio, muchas sin la autorización pertinente, esto es claro. La empresa de rehabilitación subcontratada trabaja toda la semana, de lunes a domingo, inclusive, ocasionando a los vecinos graves perjuicios, en mi caso hasta morales, porque fui agredido físicamente, y económicos. Y los últimos pisos que están siendo rehabilitados, esto entre comillas, son el entresuelo primera, primero primera, tercero primera, y cuarto segunda.

Queremos exponer estas anomalías y quejas sobre las obras que se están realizando en nuestra finca, vendida por los anteriores propietarios hace pocos meses a un grupo constructor. El permiso otorgado por el Ayuntamiento es de obras menores, cuando en realidad se están tirando tabiques, bigas de las viviendas que están rehabilitando, y están causando grietas que afectan la estructura del edificio y las viviendas de los inquilinos. Tenemos aquí las fotos. Especialmente las viviendas más afectadas son las del cuarto primera y tercero segunda. La suciedad y las roturas en la escalera, con riesgo de accidentes para las personas que

vivimos ahí, es muy seria. No hay iluminación en algunas plantas, los nuevos propietarios no reponen las lámparas, ni se preocupan ante nuestros pedidos. Inseguridad en la colocación del andamio, porque no está autorizado el permiso de utilización de andamio, en el que se dejan puestas las escaleras durante la noche y fines de semana. Caídas de escombros y runas a la calle y patio interno, lo que puede afectar la salud, inclusive la vida, de las personas que pasan por la calle o los vecinos del entresuelo.

Todos los inquilinos hemos visto mermada nuestra calidad de vida en lo relativo al confort, al descanso, y en el aspecto psicológico, y también estamos sufriendo perjuicios económicos. Estas obras se están haciendo por exclusivo afán de lucro y especulación inmobiliaria, y no por interés de los inquilinos que residimos allí.

También hay que decirlo, nos han ofrecido dinero para que nos vayamos. Estamos en cierta manera sufriendo un mobbing inmobiliario.

Estamos a la intemperie, nos vemos impotentes e indefensos ante esta maquinaria montada por esta constructora, que se llama Helix, que se dedica a rehabilitar pisos y convertirlos en apartamentos de lujo en el Eixample, para luego venderlos a personas adineradas.

Pedimos justicia, que se nos escuche, que un inspector del Ayuntamiento fiscalice las obras, solamente esto. Ya hemos presentado denuncias aquí el 2 de junio, el 2 de julio, y esperamos que el Ayuntamiento pueda autorizar a un inspector para que constate que no son obras menores, las que se están haciendo ahí.

Volvemos a agradecer nuevamente la oportunidad de tomar parte de esta forma clara de democracia participativa, de potenciar la sociedad civil, la posibilidad de expresarnos como ciudadanos de una ciudad vanguardista a escala mundial, como es Barcelona, una Barcelona que nos reclama como ciudadanos deberes, pero también que defiende nuestros derechos básicos, como es el de una vivienda digna.

Queremos anexar luego en informe los escritos presentados al Registro, al Departamento de Inspección de Obras, en las fechas de 2 de junio y 2 de julio, el parte médico de lesiones, porque a mí realmente me han agredido físicamente, brutalmente, los obreros cuando se les pidió información. Se les pidió información de las obras. Las denuncias a los Mossos d'Esquadra y las fotografías de las grietas que están apareciendo en los pisos cuarto primera y tercero segunda. Muchas gracias por habernos escuchado.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, agraeix la intervenció i dóna pas a la següent paraula, el Sr. Francesc Marçal.

El **Sr. Francesc Marçal** saluda tothom i inicia la seva intervenció.

Represento a Flors Navarro, i d'alguna manera m'agradaria comentar que nosaltres som conscients que hi hagut alguna queixa pel que fa a l'ocupació de la via pública, però que també intentem posar-nos al dia i fem coses perquè aquesta situació es posi a la normalitat. Una de les coses que estem fent és que fem una nau a Vilassar, perquè les comandes directament les passem a la finca, i aquí abaixem el volum de venda a dins de la floristeria.

Després també hem llogat un gual al costat de la finca per no molestar, els camions. Intentem que els nostres clients, que aparquen en el carril bus, que és fatal, perquè hi ha busos articulats que són molt grans i que si els cotxes es posen en el carril bus dificulten el pas, intentem que els nostres clients vagin al pàrquing de davant. Nosaltres gastem talonaris de pàrquing en quantitat, perquè són molts els clients que van al pàrquing, però n'hi ha molts que no volen anar al pàrquing. És clar, d'això nosaltres no podem... és a dir, intentem que canviïn el sistema i que no aparquin al davant.

Demano a l'Ajuntament que d'alguna manera posi uns pivots perquè ens donessin l'oportunitat que els nostres clients veiessin que posant el cotxe al pàrquing els paguem nosaltres el tiquet, però és clar... s'hauria de posar al carrer València. Ja tenim pivots, perquè no pugui aparcar la gent, si no, es posarien a sobre de la vorera i llavors no deixarien passar a ningú. També hi ha moments que són... nosaltres tenim molta gent treballant i la rotació de producte és molt gran. Hi ha diades importants, com el Dia de la Mare, o Sant Jordi, en què és inevitable molt de moviment i no hi podem fer res més. O això o abaixar el ritme de la venda, que ja desgraciadament ha baixat molt el consum de flors. D'alguna manera volem donar la cara, intentar-nos posar al dia de tot el que més o menys estem fent malament. Intentarem, si hi ha alguna cosa més, anar rectificant i anar abaixant el moviment floral que tenim a la cantonada. Ja l'hem abaixat moltíssim, el 60% ho fem per telèfon i per Internet, però és clar, hi ha coses que són obligades. Hi ha gent que ve i aparca a la cantonada.

En aquesta hora de la tarda, que no hi ha moviment de camions, la meua pregunta és: si és càrrega i descàrrega només per a camions fins a les 20 h, doncs aparquen allà un moment, posen els llums d'intermitència... ja sé que no s'hi pot estar ni un minut perquè ve el guàrdia i et multa, però una mica de comprensió amb la gent, perquè ja no hi ha càrrega i descàrrega, perquè la càrrega i descàrrega fins a les 15 h o 16 h de la tarda és important, jo ho entenc, i nosaltres tenim un gual, allà, però a partir de les 16 h, estem perdent clients a punta pala perquè, és clar, la gent ve un dia, surt, compra, un minut, dos, tres o deu, no posa el cotxe al pàrquing... i l'hi diem, «posi el cotxe al pàrquing, estigui-s'hi dues hores, no compri si no vol, faci una volta a la botiga». Però bé, tampoc podem estar al cap de la gent.

Vull dir que intentem reduir-ho tant com podem, però bé, en fi, volia donar una mica la cara, i pensar que si fem alguna cosa que fem malament, intentarem anar-ho rectificant fins que ho abaixem del tot. Potser ens baixarà la venda i ja no haurem de rectificar res més, perquè la cosa està fotuda. Era això, només, moltes gràcies.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, agraeix la intervenció i dóna pas a la següent paraula, la Sra. Laly Torrent.

La **Sra. Laly Torrent**, després de saludar tothom, planteja:

Jo sóc aquí com a presidenta, ja ens coneixem, de l'avinguda Gaudí, número 2. Tenim diversos problemes, però he considerat que vindré a parlar i a centrar-me només en un d'ells. He sabut per l'Ajuntament que des del mes de maig-juny del 2012 es van denunciar unes obres que s'estaven fent, il·legals, en els baixos d'un local de la finca, concretament als baixos que no són el Kentucky sinó a l'altre, que també té entrada pel carrer Provença, 445-447.

Allà anteriorment hi havia hagut, com és també sabut, una botiga de venda de materials de construcció. Les obres que van ser denunciades van ser per convertir aquest magatzem en un local de pública concurrència, que comporta una sèrie de projectes que s'han de presentar i uns permisos que no són d'assabentat. Es va modificar estructura, forjat de la finca, amb el problema que tenim ja de per si a la finca per les esquerdes del tema del metro que passa per sota. L'Ajuntament va fer una suspensió d'obres davant de la denúncia, que no va ser comunicada, i se'ls va passar el termini.

Posteriorment, el juliol del 2013, un any després, hi va haver un altre informe de suspensió d'obres, perquè també havien foradat el forjat per instal·lar a l'altell o a l'entresòl uns aires condicionats, sense tenir cap comunicació amb el local. O sigui, que si hi ha un incendi, o hi ha qualsevol cosa, no hi ha accés directe des del local, i això de per si ja és una il·legalitat.

Aquesta resolució va ser notificada i es va acordar la suspensió immediata de les obres, que mai s'ha dut a terme. O sigui, aquesta senyora ha continuat fent obres, passant absolutament de tot. El 31 de març del 2014 es va comunicar a l'Ajuntament: «Compte, que demanaran algun permís a nom d'una societat que es diu Samax». Total, que la mala organització de l'Ajuntament ha comportat que d'aquest tema hi hagués molts expedients oberts, no se n'ha pogut fer un seguiment. Jo he estat aquí a l'Ajuntament per veure com està el tema, i veure quins expedients nous hi ha, no se m'ha informat de tot, ens falta informació. I sembla ser que l'obra ja està consumada, no sabem tampoc si ha demanat llicència d'obertura, perquè és obligació de l'Ajuntament comunicar no només als veïns sinó a tot l'entorn l'establiment d'un local d'aquesta mena, de pública concurrència. I estem en una situació d'indefensió total.

Aleshores, jo aquí he vingut d'alguna manera per preguntar si se'ns donarà informació com a interessats, i també perquè es tingui coneixement del

malestar dels veïns de la comunitat, perquè se senten molt desemparats amb relació a l'Administració pública. I per tot el que em diuen els veïns, i preguntes que em fan, n'hi ha una que a mi em va cridar força l'atenció, i em va cridar l'atenció perquè no la vaig poder contestar. I per això també la formulo en el dia d'avui, a veure si vostès me la poden contestar. I és que quina injustícia justifica obviar els drets d'una comunitat a favor d'una senyora que incompleix la llei, sortint-se amb la seva, sense cap sanció, per la via dels fets consumats. Moltes gràcies.

El president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños, agraeix la intervenció i dona pas a la següent paraula, la Sra. Xaro Martínez.

La **Sra. Xaro Martínez** saluda tothom i exposa:

Sóc Xaro Martínez, de l'Eixample Sostenible. Hi ha dues qüestions que vull deixar sobre la taula.

La primera, ja ho vam dir en l'última audiència pública, és el tema dels locals: el Night Beach, a València, 140, i Fuego, del carrer Còrsega, 257. Hi havia tres punts que estaven exposats i que feien referència a l'incompliment sistemàtic de l'horari de tancament, a l'incompliment sistemàtic de la capacitat màxima, i tres, molt important, la utilització de pisos de lloguer com a habitacions annexes per prostitució.

Posats en contacta amb els informats, ens diuen que agents de Guàrdia Urbana han anat. I als veïns, els consta que l'última visita de la Guàrdia Urbana va ser informada abans, amb la qual cosa les noies van sortir abans que la Guàrdia Urbana anés a fer la visita d'inspecció. Aquesta és una qüestió important, és una qüestió que no és nova, perquè nosaltres ja l'hem viscut moltes vegades a Bailén 22, quan Bailén 22 era Bailén 22. També volem fer esment de dos noms que estan summament implicats en aquests dos locals, un és el Sr. Balcells i un altre és el Carlos Caballero. Per tant, nosaltres voldríem saber si tenen alguna informació sobre els tres punts i com està el tema. Això per una banda.

Per altra banda, volíem saber, encara que nosaltres ens hem posat en contacte amb la Generalitat i amb Patrimoni, la situació de la Casa Burés. Sabem que és una qüestió difícil, que és una qüestió que costarà, perquè està en unes condicions molt dolentes, però nosaltres no voldríem com a barri, com a veïns, etcètera, que la Casa Burés caigués. Per tant, insistim en el fet que s'ha de fer alguna cosa perquè això se solucioni, si no al més aviat possible al més aviat, entre cometes. Gràcies. Bona tarda.

El president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños, agraeix la intervenció i dona pas a la següent paraula, el Sr. Àlex Broch.

El **Sr. Àlex Broch** saluda tothom i diu:

Estem en una audiència pública que està acotada a unes característiques determinades, i jo he de fer una pregunta molt concreta però, com que el Plenari va ser fa poc i va sortir un tema, demano la possibilitat de fer una reflexió abans de la pregunta.

Aquesta reflexió té a veure amb el tema de Transformadors. Nosaltres celebrem, com a veïns, que el tema de Transformadors torni a estar sobre la taula i que sigui una de les respostes que s'han de donar a aquest edifici ampli, gran, i que en aquest moment no té cap ús. El que nosaltres voldríem plantejar és que quan es prengui una decisió no s'oblidin totes les causes que en van motivar el tancament, i les causes que van motivar el seu tancament van ser les gran molèsties que produïen als veïns, segurament per una deficiència d'insonorització de l'edifici o per altres causes, com el fet que el soroll de dins després es traslladés al carrer. Per tant, crec que hi ha un col·lectiu que s'ha de respectar, que es el dels veïns, i evidentment també s'han de respectar tots els altres col·lectius que poden fer ús d'aquest edifici. Edifici que pot tenir una solució exclusiva, que és que només un sol col·lectiu se'n pugui aprofitar, o inclusiva, que és que diversos col·lectius se'n pugui aprofitar. Jo crec que en aquest punt ningú negarà la possibilitat que altres col·lectius se'n pugui aprofitar, per tant, nosaltres l'entendem com un espai de convivència entre joves, gent gran que no té espai i que avui els veiem prenent el sol perquè és estiu però a l'hivern no els veiem a l'entorn del passeig de Sant Joan, i veïns, perquè allà puguin fer les seves reunions i no hagin d'anar a un bar del barri. Per tant, celebrem que el tema torni a revivre, però plantejem que es va tancar per una problemàtica i no es pot obrir sense resoldre aquesta problemàtica, que l'entendem amb un ús inclusiu i no exclusiu. Aquesta és la reflexió que des de la nostra associació volíem plantejar, a la vegada que celebrem que hi pugui haver aquest ús i que aquests col·lectius puguin gaudir d'aquest espai, en aquest moment sense cap tipus d'activitat.

L'altra qüestió, que és el que plantejava la meva pregunta, s'havia anunciat com a «roba estesa als balcons». Aquest és un tema que jo mateix havia plantejat aquí, i fa poc vaig dir «mirin darrere seu, al balcó, i veuran una casa al carrer Bruc plena de roba». Avui dia els puc dir que no en veuran una, en veuran tres. Jo abans de la sessió he sortit i les he mirat, una al carrer Bruc, la de sempre, i dues més a la cantonada.

Aquest és un tema que té a veure amb la qüestió dels pisos turístics. La reflexió que introduïm és que en aquest moment en què l'Ajuntament ha establert una moratòria per analitzar i resoldre específicament i correctament tota aquesta problemàtica que es genera, probablement potser un dels temes a tractar és que algú, la propietat, i si la propietat no ho fa potser se li ha de recordar l'obligació de fer-ho, hauria d'avisar totes les persones que utilitzen aquests pisos turístics que estan en una ciutat amb unes normes de convivència. Creiem que aquestes normes de convivència són imprescindibles perquè la convivència es pugui produir, de

manera que hi ha d'haver una pedagogia o una petició per part d'algú perquè aquestes coses no es produeixin.

La pregunta en concret és molt clara, jo la formulo i esperem la resposta. La pregunta és què fa, què pot fer o què pensa fer la Guàrdia Urbana o la guàrdia comunitària en defensa i compliment —només demanem el compliment i la defensa— de les ordenances municipals que prohibeixen estendre roba als balcons per tal d'evitar que la ciutat, els barris o alguns carrers es converteixin en veritables estenedors públics.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, agraeix la intervenció i dóna pas a la següent paraula, la Sra. Carmen Algueró.

Un **membre del públic** saluda tothom i comença la seva intervenció:

No sóc la Sra. Carmen Algueró però com si ho fos. Vivim al mateix edifici del carrer Provença, número 217-223.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, demana que s'identifiqui l'intervinent.

El **Sr. Francesc Salmedo** especifica el següent:

Sí, perdó: Francesc Salmedo Torres, carrer Provença, 217-223, igual que la Sra. Algueró.

És una cosa molt fàcil. Veure si és possible que l'Ajuntament ens posi més llum als fanals que tenim allà, que gairebé no es veu la llum. Crec que ha de ser una cosa fàcil.

I una altra cosa, a la vorera tenim una gran quantitat de motos a doble fila, i a vegades quan sortim de casa gairebé no podem passar. Això passa al carrer Provença, 217-223.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, agraeix la intervenció i dóna pas a la següent paraula, la Sra. Mariona Sáez.

La **Sra. Mariona Sáez** manifesta:

Jo no parlaré perquè ha parlat ell i seria repetir el mateix. Sóc veïna de la mateixa escala.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, dóna pas a la següent paraula, la Sra. Laura Ribes, que la declina, ja que volia parlar del mateix tema que els dos intervinents anteriors. Així doncs, dóna pas a la paraula següent, la Sra. Núria Morell.

La **Sra. Núria Morell** comença el seu torn saludant tothom.

Sóc la Núria Morell. Sóc membre de la CUP de Barcelona, del nucli de l'Esquerra de l'Eixample, i parlaré com a membre més del barri.

Volíem parlar, sobretot, de dos temes que sempre anem traient i les respostes sempre són una mica evasives: «no tenim competències», i tot això. Però són temes que ens preocupen i que estan ubicats a l'Eixample.

El primer punt és sobre l'Hospital Clínic. La Llei d'acompanyament dels pressupostos posava sobre la taula que s'havia de convertir en un consorci en un termini de sis mesos. Aquest termini s'ha acabat i volem saber com està el tema, quin seguiment s'està fent des del Districte d'aquesta qüestió. Sabem que no és competència del Districte, però precisament com que el Clínic està ubicat a l'Eixample, és el segon hospital més important del Principat de Catalunya, té un volum de treballadors i econòmic molt important, i a part afecta directament els veïns del districte, ens interessaria saber quin seguiment se n'està fent, com està la situació del consorci i quin seguiment s'està fent del tancament de llits. Ens ha arribat que aquest estiu tancaran dos mesos 22 llits, concretament de la unitat de geriatrica d'aguts, i se sumen ja als 74 llits tancats des de l'any passat.

A part d'això, quin seguiment està fent el Districte, sobretot pel que fa a la qualitat i des del punt de vista assistencial dels veïns de l'Eixample del pla RAT, de reordenació assistencial territorial, que implica la derivació cap a hospitals privats d'operacions que s'estaven fent al Clínic especialment cap al Sagrat Cor, i quin cost implica això, si realment la balança entre el cost que implicaria en el sector públic que ho derivem cap al privat surt a compte, a part del que implica de desmantellament de la sanitat pública?

El segon tema del qual volíem parlar és sobre Germanetes, concretament sobre l'institut i sobre una intervenció que s'ha fet aquests dies al solar. Coneixem la situació del solar, fa pràcticament nou anys que estem pendents de la construcció d'aquest institut que no arriba, en un districte on el 70% de l'alumnat de secundària està a la privada, per tant, realment hi ha una mancança d'instituts públics, i els pares es veuen forçats a portar els seus fills a la concertada per por de no entrar a la pública. Volem saber quines pressions està fent el Districte per accelerar la construcció d'aquest institut, si haurem d'esperar nou anys més perquè es construeixi o si el tema està sobre la taula.

Divendres passat van entrar maquinària dins el solar i volíem saber a què respon la intervenció, què es pretén fer, si té alguna relació amb el fet de començar a intervenir per a la construcció de l'institut o no. Saber ben bé per què van entrar les màquines justament aquests dies.

I per acabar, per tancar, donar ple suport a la intervenció que hi haurà ara sobre una qüestió d'ús de l'espai públic i de gestió de l'espai públic a favor dels veïns. Estem completament a favor de les reivindicacions que ells ara us exposaran.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, dóna pas a la següent paraula, el Sr. Lluís Rabell, que no hi és. Així doncs, passa a la següent, el Sr. Pedro Juan Sánchez.

El **Sr. Pedro Juan Sánchez** comença el seu torn saludant tothom.

Sóc Pedro Juan Sánchez, representant de Ciutadans de l'Eixample. Senyor president, senyor regidor, el prec o suggeriment fa referència al programa de formació de suport al comerç de l'Eixample, que ens sembla genial, fantàstic. Creiem que és una molt bona iniciativa però pensem que en la pròxima edició una manera d'optimitzar aquest programa seria estudiar o explorar la possibilitat que els nostres joves, del districte, atès que amb diners públics es formen els nostres botiguers (en informàtica, comptabilitat), creiem que fóra bo que aquests joves poguessin... com s'implementés el mecanisme no ho sé, però igual que a la universitat es fan pràctiques a despatxos, les facultats de Turisme poden anar als hotels, creiem que fóra bo que s'implementés un mecanisme que permetés que els nostres joves poguessin formar-se, treballar, fent pràctiques, i això després donaria certa iniciativa a l'hora de fer emprenedoria. No sé quina és la manera, però penso que valdria la pena estudiar-ho, perquè malauradament els nostres joves tenen temps. Pràctiques tres setmanes o un mes. Tots els que som professionals sabem que és molt important poder-nos formar en aquestes tasques per després, en un futur, poder dur a terme aquesta emprenedoria de la qual parlava.

De debò, pensem que hi ha marge, és una qüestió de voluntat, i m'agradaria saber si hi ha marge i és possible poder-ho estudiar de cara a l'edició 2014 del programa obert al futur de formació de suport al comerç. Moltes gràcies, senyor president, senyor regidor.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, agraeix la intervenció i dóna pas a la següent paraula, el Sr. Aleix Solans.

El **Sr. Aleix Solans** saluda tothom.

Parlo en nom de l'Assemblea de Joves de Sant Antoni, i venim a exposar uns fets que van passar fa un parell de setmanes, el divendres 27 de juny, en el marc de les Festes d'Estiu del barri.

Llegiré, que així anirem més ràpid i no m'entretinc.

En el marc de les Festes d'Estiu de Sant Antoni, celebrades el passat cap de setmana, en fa dues, l'Assemblea de Joves vam dur a terme una activitat de vespre i nit que, tot i celebrar-se amb normalitat i sense incidents, va acabar amb una actuació policial que considerem desmesurada, una mica fora de mida. Per tot un seguit de raons relatives a l'organització conjunta de les festes, d'una banda, i també una actitud que nosaltres entenem restrictiva per part de l'Administració, no vam aconseguir el permís d'ocupació de la via pública per realitzar l'habitual concert del divendres. És un concert que fem des de fa 5-6 anys. Davant d'això, i trobant injust que

se'ns reduís aquella nit de festes arbitràriament, nosaltres creiem que és arbitrari, vam decidir dur a terme un acte en petit format, per substituir el concert nocturn i musical, obrint i adequant un dels solars actualment en desús que existeix al barri, a la cantonada de Floridablanca amb Urgell.

Sempre dins del que entenem que era el sentit comú, tot i saber el que estàvem fent, tant pel que fa a horaris com a sorolls i responsabilitat, vam realitzar una mediació amb el cos de la Guàrdia Urbana de Barcelona. I vam arribar a l'acord verbal que podíem realitzar aquella activitat fins a la 1.30 h de la matinada, que és tal com va succeir. A la 1.30 h es va començar a recollir, es va parar la música i a les 2.00 h l'espai estava completament buit i un grup de persones estava transportant el material que havíem utilitzat al lloc on s'havia de guardar. I és en aquest moment en què un fort dispositiu de la Guàrdia Urbana va encerclar el grup, va identificar tothom, va requisar el material, que era un material no de l'Assemblea sinó del grup contractat i bona part de lloguer, que va costant dia rere dia. I a més a més, a la persona que va parlar amb l'oficial o amb qui fos en aquell moment de la Guàrdia Urbana li han posat una sèrie de sancions administratives i penals en marxa, encara no sabem com acabarà però existeixen. Nosaltres creiem que l'actuació estava fora de lloc, i aquestes sancions depèn de com siguin també les entenem una mica exagerades.

La qüestió és que juntament amb altres col·lectius fa ben bé set anys que construïm aquestes festes de manera bastant horitzontal, amb la col·laboració de diverses entitats del barri. I a banda d'això, com a Assemblea de Joves ens coneixem una mica i fa molts anys que participem de manera bastant sensata per millorar les condicions de vida de Sant Antoni i dinamitzar socialment els seus veïns.

Per tant, davant tot això nosaltres demanem quatre coses concretes. La primera seria el retorn del material requisat, perquè, com hem dit, ni tan sols és nostre i a més a més està costant diners cada dia. Segons em consta, hi ha hagut alguns avenços i sembla ser que es podrà retornar en breu, però hi insistim perquè consti.

El segon punt que demanaríem seria la retirada de les sancions, lògicament les administratives, que són les que depenen més del poder polític, que es puguin esdevenir arran dels fets.

I un tercer punt, que seria el més visible, és que nosaltres demanem, com a Assemblea de Joves, una reunió amb la Regidoria per poder acostar postures, per poder parlar d'aquests fets, per poder parlar de la nostra tasca al barri de Sant Antoni, per poder parlar de l'orientació que pren el Districte en alguns actes al carrer. Nosaltres ens trobem que any rere any ens costa més fer coses amb permisos, i creiem que no acaba de ser la via que considerem correcta.

I això ho lligo amb la quarta demanda, una mica més ambigua, que és una visió de l'espai públic. Nosaltres creiem que l'Administració de l'Eixample hauria de mostrar una visió de l'espai públic que vagi una mica més enllà de

la mercantilització pura i dura dels actes que s'hi fan, entenent l'espai públic com un punt de trobada, de relació i de socialització del veïnat. Les activitats que fem volem que promoguin aquesta socialització.

Esperem que a través del diàleg, havent vingut avui, i a través de la reunió puguem acostar aquestes postures i puguem resoldre aquest conflicte. Moltes gràcies.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, dóna per finalitzat aquest primer torn de paraules de l'Audiència Pública i dóna la paraula al regidor. Anuncia, també, que els intervinents després tindran un segon torn tothom per si volen afegir alguna cosa al primer.

El **regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Gerard Ardanuy i Mata**, agraeix el torn per poder respondre.

Intentaré contestar, algunes coses seran difícils de contestar, quan arribi el punt ja ho posaré més de manifest.

*Si m'ho permeteu, començaré pel final, perquè de l'última intervenció, la del **Sr. Solans**, en podem extreure algunes conclusions. Per començar, emmarcant la situació, parlàveu d'un acte de petit format, però segons les actes aixecades per la Guàrdia Urbana era un acte de 200 persones o més. L'acta de la Guàrdia Urbana ho especifica, i això no és un petit format, podem discutir-ho, sense permís, i segons l'acta de la Guàrdia Urbana sense les condicions mínimes de seguretat per a un acte de pública concurrència. També posar de manifest que no hi va haver cap acord, dieu que hi va haver un acord amb la patrulla, expressament a l'acta aixecada per la Guàrdia Urbana s'especifica, i tindreu accés a aquest tipus d'informació, la patrulla expressa per escrit que no hi ha cap tipus d'acord en la intervenció. Ho hem vist. Després si voleu ho revisem plegats, no hi ha problema.*

Dius que s'ha fet amb total normalitat. Home, hi ha 31 denúncies d'aquesta activitat. La normalitat per a vosaltres segurament és que us ho vau passar bé, però hi va haver 31 denúncies, 8 denúncies a través del sistema IRIS, que és el sistema de comunicació que tenim via Internet de denúncies de ciutadans. Hi va haver una intervenció, cap a les 22.15 h va aparèixer una patrulla, i cap a les 2.15 h el dispositiu de la Guàrdia Urbana, sense incidents, certament és així, va iniciar el procediment juntament amb vosaltres d'anar desallotjant.

No sé, intentaré ser curós. Després, si voleu, podeu tornar a intervenir.

Pel camí hi va haver la confiscació del material, és un procediment absolutament normalitzat. Parlàveu de la recuperació d'aquest material, està disponible perquè la persona a qui se li va confiscar, o la persona que tingui els poders per poder-ho fer, hi vagi i recuperi el material. És el procediment habitual, és el que normalment s'aplica.

I a partir d'aquí hi ha uns expedients oberts, que no estan finalitzats encara, i vosaltres tindreu totes les garanties legals per interposar-hi recurs, per tenir accés i vista de tota la documentació dels expedients, per tant, un procediment amb llums i taquígrafs, com qualsevol altra situació, perquè pugueu posicionar-vos des del punt de vista del procediment administratiu que s'iniciarà. No puc dir res més, perquè s'estan instruint els expedients, tot just fa dues setmanes. En aquest sentit, en parlarem quan vulgueu. Jo esperaria que l'expedient estigués finalitzat per poder-hi tenir accés, perquè el pugueu llegir i analitzar, perquè pugueu fer-hi les vostres al·legacions, i si voleu en el procés d'al·legacions, o abans o després, ens asseiem i en parlem. Jo, en aquest sentit, intento ser molt respectuós i curós amb tots els procediments i, per tant, crec que és molt prematur parlar de retirades de sanció, etc. Crec que primer s'han d'instruir els expedients, hem d'analitzar-los, els heu d'analitzar vosaltres. Dels expedients se'n derivaran totes les mesures que administrativament consideri aquesta instrucció, i hi ha totes les garanties legals perquè pugueu, per la vostra garantia i la vostra defensa legal, rebatre els expedients i fer al·legacions. T'agraeixo el to absolutament constructiu.

Has fet una reflexió sobre l'espai públic, i aquí segurament tindrem posicionaments fins a cert punt contradictoris. Jo crec que sí que hi ha d'haver una reflexió sobre la utilització de l'espai públic, bàsicament perquè hem de buscar aquest punt intermedi de la utilització de l'espai públic per a tothom, no només per a uns sinó per a tothom, i un cert status quo de respecte a la convivència. Quan hi ha un barri, com és el de Sant Antoni, que sóc conscient que és un barri que té una important festa major, i a més té una important vida associativa, però també té 30.000 veïns que viuen en aquest entorn, i no tots s'impliquen directament en aquestes activitats —no tenen per què fer-ho—, i molt sovint hi ha un cert respecte per l'activitat de festa major i per algunes activitats pactades, però quan hi ha activitats que no estan en aquest marc a la gent no li sembla bé, crec jo. Per tant, denuncia o es queixa, fins i tot ens diuen «l'Ajuntament és molt permissiu», etcètera. Ni una cosa ni l'altra, però en qualsevol cas és veritat que a l'espai públic tothom hi ha de tenir accés i tothom n'ha de fer ús, però ho hem de marcar, i aquesta és la nostra responsabilitat i la nostra obligació. Hem de marcar aquest punt intermedi que no sigui ni d'uns ni d'altres sinó de tothom. Per tant, crec que s'han de respectar molt les hores, perquè el nostre barri és un barri molt dens i aquesta densitat moltes vegades provoca que l'activitat xoqui.

Hem de buscar aquest punt, tenint en compte que Sant Antoni té una tradició llarga i molt fructífera d'un cert acord ciutadà en unes dates determinades on s'accepta que la tercera festa major de Barcelona es pugui desenvolupar amb molta normalitat, una festa que a més es viu molt intensament. Quan sortim d'aquests marges i hi ha alguna activitat més que sí que estava pactada, per exemple en aquest cas hi havia dues activitats més pactades que van funcionar sense cap tipus d'incidents, Aldana i els jardins de l'Alguer, i van funcionar bé, no hi va haver denúncies. Això vol dir que amb una comunicació prèvia, amb un treball previ segur que l'impacte és menor i segur que l'activitat arriba a aquest punt intermedi d'equilibri.

Per tant, aquest és el suggeriment. Quan això no es fa d'aquesta manera es poden produir situacions que no són volgudes per ningú. Quan s'inicia un procediment administratiu sempre té algun tipus de repercussió, que és el que he expressat abans. Estem a disposició del que convingui.

*Començo pel principi. Respecte al que indicava el **Sr. El-Hakeh** sobre Casp, 150, aquesta setmana o la propera farem les inspeccions. Quan la inspecció es presenti allà, tindrà contacte amb la gent que ho heu denunciat. Si en aquell moment es constata que hi ha alguna situació que pugui esdevenir de risc per als veïns denunciants, perquè sembla que és un procediment que té molta més complexitat. Hem obert dos expedients, per incompliment de llicències en tot el procés d'obres. Si a més constatem que hi ha alguna situació afegida de pressió i de dificultat, aquestes inspeccions es faran amb la Guàrdia Urbana. Per tant, en aquest sentit sapigueu que actuarem des d'aquest punt de vista per comprovar, per elaborar tota la informació pertinent per corroborar les possibles infraccions i irregularitats que hi pugui haver en aquest procés.*

Més enllà d'això, les altres consideracions que fèieu són consideracions a comprovar, parlaves de mobbing immobiliari. Si és així, els mecanismes que l'Administració dona en aquests casos estan a la vostra disposició pel que considereu.

*Al **Sr. Navarro**, agrair-li el to. És veritat que, en aquest sentit, hi va haver una iniciativa d'un grup municipal que va provocar que aquestes setmanes hi hagués moviment per part de l'Ajuntament i també per part seva. Jo crec que, en aquest sentit, és qüestió d'anar avançant i d'anar buscant aquesta millora de la mobilitat de l'entorn, que és complicada, històricament complicada, però el fet que hi hagi bona voluntat per part de tothom crec que és la millor resposta i la millor situació. En tot cas, sabem i som conscients que també hi ha un tema de mobilitat i la Guàrdia Urbana en aquest sentit està actuant respecte a l'estacionament al carril bus. No podem posar senyalitzacions específiques per anar a un pàrquing, no hi estem autoritzats com a Administració, però sí que estem intensificant en tota la zona patrullatge de Guàrdia Urbana per indicar i sancionar, si és així, aquells que estacionin al carril bus, que per altra banda genera un greuge als usuaris del transport públic que passen pel carrer València.*

*Amb la **Sra. Torrent** hem parlat diverses vegades. És una situació complexa perquè l'Ajuntament hi ha intervingut, com molt bé ha dit vostè, aturant o fent actes d'aturada d'obres. El promotor va sol·licitar i modificar la llicència d'obres i va canviar el projecte d'aquestes reformes. Ho vam comprovar, i la segona sol·licitud encaixava amb el que van fer. Parlava de problemes estructurals de la finca i, per tant, de situacions fins i tot de risc. Jo poso a disposició, si ho considera oportú, el fet de poder fer una inspecció a tota la finca amb Bombers, si a vostè li sembla bé com a presidenta de la finca posar a la seva disposició Bombers per poder fer aquesta comprovació.*

La situació és aquesta. La primera llicència que tenia aquest promotor la vam aturar i el promotor va modificar la llicència i la va adaptar, i aquesta adaptació s'ajustava legalment amb els criteris d'obra. Per tant, en aquests moments difícilment podem fer res en aquest sentit. En tot cas, si li sembla bé, farem aquesta inspecció conjunta a tota la finca i mirarem de donar un cop de mà amb el que convingui.

*Amb la **Sra. Xaro Martínez**, respecte al Night Beach i al Fuego, ho hem parlat moltes vegades. Són dues activitats que estan regides per una llicència anterior a les modificacions reglamentàries que regulen aquest tipus de locals, però és llicència en vigor. En aquests moments no hi ha cap tipus d'irregularitat en el compliment de l'activitat que estan desenvolupant sota aquesta llicència. Per tant, en aquest sentit la seva activitat és correcta. Respecte a les activitats complementàries, dit d'una manera cordial, són de difícil comprovació, i és veritat. Nosaltres no avisem quan fem una inspecció. Deies que els van avisar abans, normalment quan fem una inspecció de Guàrdia Urbana i si hi actua algun altre tipus de cos no avisem, la fem de manera aleatòria i sense avisar.*

No he entès ben bé què em demanaves respecte al tema dels dos senyors, el Sr. Balcells i el Sr. Caballero, no sé què vols que et contesti, ja m'ho diràs després. Tens tota la informació de primera mà de les evolucions dels expedients que estan oberts en aquestes dues activitats i és el que nosaltres estem fent en aquests moments i és el que continuarem fent. Si alhora continua havent-hi queixes veïnals constatables en aquesta activitat complementària, mirarem d'anar-les seguint. Saps i coneixes que així ho fem, és a dir, que quan hi hagi més denúncies veïnals que nosaltres registrem anirem a fer les comprovacions i intentarem fer-ne seguiment. En això estem.

Respecte a la Casa Burés, com a Ajuntament estem esperant la venda per part de la Generalitat, perquè estem esperant que ens paguin el que ens deuen, en aquest sentit, de la integritat de la venda, dels terminis pactats, etc. Parlaves de problemàtiques estructurals i, per tant, d'intentar evitar sobretot que l'estructura de l'edifici pugui tenir problemes i que pugui generar problemes a l'entorn. Nosaltres hem fet inspeccions conjuntes amb la Generalitat, la garantia que l'estructura està bé és així, per tant, sota aquest punt de vista de seguretat estructural no hi ha cap tipus de risc en aquests moments. I si n'hi hagués, nosaltres com a Ajuntament actuaríem en aquest sentit contra la propietat perquè rectificués amb les mesures correctives que fossin necessàries per reduir aquest risc a zero. Més enllà d'això, et diria que no puc dir res més perquè és un immoble que en aquests moments pertany a la Generalitat i ells estan en els processos que estan de col·locació d'actius immobiliaris, i aquest n'és un, ho sé per la premsa, ho sé per converses que hem tingut amb Patrimoni de la Generalitat, però més enllà d'això no podem constatar res, ni sé si ho han venut, si ho volen vendre, si ja ho han col·locat, si no, si el preu és un o és un altre, no ho sé. Tens més informació que jo. L'Ajuntament espera que això es vingui perquè volem cobrar. Per tant, en aquest sentit som part interessada.

Respecte al que l'Àlex Broch ens preguntava sobre Transformadors, és veritat. No és que ara hagi tornat a sortir Transformadors, no ha estat mai aturat. Hi ha un pacte d'inversions amb el PP en el qual un dels múltiples projectes que vam pactar en el pla d'inversions és a Transformadors. En aquest sentit, tot va seguint el seu procediment. Vam fer el pla funcional fa molt poc temps, ara estem en procés de fer el projecte executiu i, per tant, la licitació d'obres. En l'últim Plenari vam parlar de la planificació de l'execució de les obres, el 2015 és l'any en què aquest projecte es desenvoluparà en obra íntegrament. No es conservarà l'edifici actual, sinó que s'enderrocarà i es farà un edifici nou que té, parlo de memòria, planta baixa més cinc, més un soterrani. Té el concepte d'activitat intergeneracional, tindrà un casal de gent gran i alhora tindrà espais que podran ser utilitzats per diverses entitats per a activitats diverses.

És veritat i som conscients que l'activitat de Transformadors es va parar per un motiu bàsic, que era el tema de deficiències estructurals vinculades a les bigues. I també som conscients que venim d'un procés en el qual aquest edifici va generar un bon conjunt de molèsties al llarg de la seva vida com a seu del Consell de Joventut de Barcelona. No crec que el problema fos que fos seu del Consell de Joventut de Barcelona, jo mateix hi vaig anar molts anys com a representant de la meva formació política, però sí per l'activitat complementària que es feia en aquell local, que per altra banda no reunia les condicions perquè s'hi pogués dur a terme. Per tant, som molt conscients d'això i fem aquesta aposta per generar un equipament nou al barri que doni servei a aquestes necessitats majoritàries del barri i de l'entorn.

Respecte al tema de la roba estesa, la norma diu que a l'interior del balcó sí que es pot tenir la roba, amb un penjador, fora no. En aquest sentit, nosaltres com a Ajuntament insistim perquè les normes de civisme es transmetin als nostres visitants, els que ocupen hotels, residències, apartaments turístics, etc. Es transmet als operadors les normes de civisme, per tant, quan arriben els turistes n'han d'haver estat informats. Aquesta és l'acció que l'Ajuntament fa proactivament respecte a la normativa que afecta l'ús dels habitatges. No tothom ho compleix i, per tant, la segona part, l'obligatorietat de penjar roba als terrats i no als balcons ni a les finestres, exceptuant el que he dit abans, és actuar via denúncia per vulneració de l'ordenança de civisme, com pot ser també fer una festa en un apartament o fer qualsevol tema que vulneri la convivència en una comunitat determinada. Aquesta seria la via.

Per altra banda, si la problemàtica és més orientada a un determinat tipus d'allotjament, com poden ser els apartaments turístics, en el moment que tinguem tota la normativa embastada de control de l'activitat d'apartaments turístics, podem fer incís en una gestió determinada o no de certes normes o de vulneració de certes normes de civisme de la ciutat i de capacitat de control i d'inspecció d'aquest compliment.

El Sr. Salmedo, del carrer Provença, parlava de més llum. A escala de l'Ajuntament som conscients que l'Eixample, parlem de l'Eixample i no d'altres llocs, té zones on la il·luminació és molt millorable. Segurament aquesta zona n'és una. Jo crec que és més una qüestió de què les lluminàries estan en alguns d'aquests punts, i concretament d'aquest entorn del carrer Provença, Balmes, el passatge, Rambla de Catalunya, on l'arbrat és dens i a vegades es produeix una disminució de l'impacte lumínic per la vegetació.

Hem començat per altres zones del districte a canviar la il·luminació dels carrers, un canvi tecnològic, és a dir, passem de bombetes d'il·luminació taronja, que coneixem tots perquè són les que la majoria del territori té, i les substituïm per tecnologia led d'alta eficiència de llum blanca. Això és el que estem fent. Ho hem fet al carrer Girona, relativament a prop, ho farem de forma immediata amb una inversió d'uns 200.000 euros aproximadament en tot el carrer Balmes, en la zona reformada i la zona que ara està en reforma substituint tot aquest vial per llum blanca. La idea és anar avançant en aquest tipus de reformes de substitució de sistemes d'il·luminació començant per les zones més complexes fins a les menys complexes des del punt de vista d'il·luminació.

Per tant, des del punt de vista de la il·luminació en som conscients, no podem fer un canvi total a tots els carrers perquè tenim molts quilòmetres però, en qualsevol cas, comencem a fer-ho, i la prova d'això és que quan hi ha un carrer on hem canviat la il·luminació... Per exemple, la diferència entre el carrer Girona i el carrer Provença és molt significativa, perquè el carrer Provença té aquesta lluminària de color taronja i el carrer Girona blanca, i allà es veu clarament la diferència entre les dues. És un bon exemple per veure les diferències que hi pot haver de tipus d'il·luminació. Si tenen la possibilitat de poder-ho veure, crec que està força correcte. Ho canviarem al carrer Balmes en el tram que ja estava reformat. En aquest sentit, mica a mica anirem avançant.

Respecte al tema de les motos, també sóc conscient que és una zona, sobretot en les hores laborables però també fora d'hores laborables, en què hi ha un gran nombre de motocicletes aparcades. I a l'altra banda de Provença, continuant cap a plaça Espanya, continuem amb això. Nosaltres tolerem aparcament de motocicletes en una línia, el que no tolerem tant...

Exacte. Això no hauria de ser així, per tant, si en aquesta zona hi ha hagut aquest increment d'aparcament de motocicletes en vorera passarem a la retirada i, en aquest cas, a la sanció dels infractors.

Hi ha un debat sobre l'aparcament de motocicletes al carrer Balmes, a la zona de Sarrià-Sant Gervasi. La zona s'ha reformat i, quan s'amplien, les voreres el lloc ampliat de vorera l'ocupen les motos. Al carrer Balmes, si s'hi fixa, hi ha molt poques motos aparcades a la vorera. I això per què és? Perquè fem aquesta tolerància que als carrers transversals a Balmes es pugui aparcar en aquesta línia. I això vol dir que si hi ha hagut motocicletes aparcades, perquè seria fàcil que des del primer moment algú aparqués,

han estat retirades. Per tant, si en aquest punt s'ha incrementat o hi ha un nombre de motos a la vorera que pot arribar a dificultar la circulació i supera aquesta línia, nosaltres fem cas d'aquesta recomanació i actuarem, per tant, traurem...

A vegades hi ha problemes amb els tallers de motos que aprofiten i tenen allà tot el mostrari, ho coneixem.

*A la **Sra. Morell**, en primer lloc, m'és molt difícil contestar-te. Em dius «respons de manera evasiva», si aquestes preguntes me les haguessis avançat podria haver-me preparat mínimament la resposta. Tu formes part d'un grup polític, que a més teniu representació parlamentària. Moltes de les coses que tu m'has explicat aquí són perquè el teu grup parlamentari t'ha fet arribar aquesta informació. Doncs hauries d'utilitzar aquesta via. Doncs molt mal fet. Tens un grup parlamentari que té a la seva disposició preguntes per escrit, preguntes orals, interpel·lacions, mocions, tot un seguit de bateria d'instruments per fer el control del Govern de la Generalitat, que és el responsable de la política sanitària, i el conseller de Sanitat té l'obligació de contestar en un termini fixat de dies i fer-ho de manera escrita o oralment, si el grup parlamentari que ho requereix l'hi demana. Però, a més, no fent comparèixer el regidor de l'Eixample sinó fent comparèixer el conseller de Sanitat, o fent comparèixer el director general de l'ICS, o fent comparèixer qui faci falta, i ho sabeu perquè ho utilitzeu, per tant, és un instrument totalment legítim. Podeu convocar comissions extraordinàries, podeu convocar comissions d'investigació. Teniu una sèrie d'instruments al vostre abast molt importants que garanteixen la transparència de la informació, i que garanteixen que els ciutadans tinguin accés a una informació molt raonable.*

Tu em fas unes preguntes que són de política sanitària molt específiques. Jo el que puc fer és prendre'n nota i fer una cosa semblant al que hauries de fer tu, demanar al Departament de Sanitat com està tot el procés del consorci, algunes coses ja les sé perquè és evident que com a territori volem estar informats dels temes que afecten la vida dels nostres veïns i veïnes. Sabem i som conscients, i hauries de saber, perquè el teu grup parlamentari també va ser part implicada en aquest tema, que el consorci de gestió de l'Hospital Clínic com a tal es va suspendre, es va deixar sense efecte. Dius que sí, ho sabies però m'ho preguntes, jo al·lucino. És igual, si fem aquest joc parlamentari el fem. En qualsevol cas, és la informació que jo tinc, que és la mateixa que tu també tens, perquè em dius que sí.

Respecte a altres preguntes que m'has fet sobre el RAT i demés, jo no ho sé. Ho preguntaré, preguntaré a la delegada de Salut de l'Ajuntament, que és la que té la relació directa a través del Consorci Sanitari de Catalunya, i si us interessa, i a més com a grup polític podeu fer-ho, si m'ho feu arribar com a pregunta jo us contestaré, per escrit, no de paraula, el que jo sàpiga dins el marc de les meves competències.

Fixeu-vos, fa vuit anys vosaltres no estàveu al Parlament, però fa vuit anys en aquesta mateixa sala de plens el teixit veïnal, les associacions, etcètera,

titllaven el Clínic d'hospital privat, i avui m'has dit que és un hospital públic. Jo sempre he pensat que és un hospital públic, un servei públic, però molta de la gent del teixit associatiu i veïnal sempre havien parlat del Clínic com «és un hospital privat». «Vall d'Hebron és un hospital públic i el Clínic no ho és». És un hospital gestionat per un consorci d'entitats públiques, per tant, és un hospital públic. És una puntualització per refermar amb la teva informació, cosa que fa uns quants anys ningú veia i quedaves una mica al·lucinat. Ara com a mínim hem evolucionat tots i considerem que el Clínic és un centre públic de referència, tant en recerca com en atenció.

Entrem en el tema de Germanetes i les preguntes que m'has fet sobre les operacions que estem portant a terme a l'interior d'aquest solar i sobre les previsions de construcció de l'institut i les màquines. La construcció de l'institut l'ha de fer la Generalitat de Catalunya. Les màquines les ha posat l'Ajuntament de Barcelona i ho ha fet per netejar el solar, entre altres coses perquè aquesta és la nostra obligació. Ja feia un temps que el solar no havia tingut cap tipus d'operació de neteja, i hi hem posat aquestes màquines per fer-la. També t'he de dir que la meva intenció és que aquest espai, aquest solar, pugui donar servei públic als veïns i veïnes de l'entorn al més aviat possible. Per tant, hi posarem tots els recursos que tinguem al nostre abast perquè això sigui així. Són gairebé 3.500-4.000 m² que en aquests moments no tenen ús, exceptuant la microurbanització i el Pla Buïts, de «Recreant Cruïlles». La meva intenció es posar tots els recursos que tinguem com a Ajuntament perquè el solar canviï el seu aspecte i sigui un espai obert a la ciutadania de l'entorn. Les operacions seran dirigides per l'Administració pública, és a dir, per l'Ajuntament del Districte, i intentar posar-lo en servei al més ràpid possible. Entremig tenim dues promocions d'habitatge que segurament d'aquí relativament poc temps podran veure la llum, tenim la previsió d'una escola bressol i d'un casal de gent gran, i això depèn directament de l'Ajuntament i del seu pressupost. I després tenim la construcció de l'institut. Jo sempre he defensat que a Germanetes hi ha d'haver prioritàriament un institut, i així ho hem reclamat i ho hem dit en tots els entorns on tenim veu en l'àmbit educatiu, i hem insistit amb el Departament d'Ensenyament que aquesta seria una de les inversions prioritàries del districte de l'Eixample des del punt de vista d'infraestructures educatives.

Més enllà d'això, el que segurament podem constatar, i ho he dit també en altres ocasions, és que la necessitat imperiosa aquest equipament no ha existit. Són dades, no faré un discurs ideològic, són dades constatables. Al districte de l'Eixample no hi ha hagut cap increment de ràtio als instituts, a primer d'ESO, que seria una de les franges d'edat que entrarien en aquest procés de redefinició, quan canvien de cicle. Els instituts del districte no han experimentat cap tipus d'increment de ràtio. Som un districte que no només donem servei als nois i noies del districte, sinó que també els nostres instituts també donen servei a veïns de Sants, de Les Corts, i fins i tot de fora de Barcelona. La gran majoria, per no dir la totalitat, dels instituts públics del districte tenen bons projectes educatius, fins i tot algun d'ells no va omplir. En tot el procés de preinscripció tenia unes vacants, em sembla recordar que tenia 15 vacants en el procés de preinscripció, tenia mig grup

buit. Per tant, aquest any no hi havia una pressió constatable per la manca d'un institut. Això no vol dir que no considerem que sigui estratègic els pròxims anys, i en aquest sentit farem tot el que estigui al nostre abast per poder facilitar que l'Administració que l'ha de construir el posi en funcionament. Pel camí, si hi ha aquesta necessitat, buscarem i demanarem solucions a l'Administració educativa.

Respecte al que farem o deixarem de fer al solar, crec que ja t'ho he explicat. Em sembla que no m'he deixat res del que m'heu preguntat.

*Perdó, sí, sí, **Sr. Juan Sánchez.***

Em parlaves del tema del programa de formació de comerciants i de com això es pot implicar en la reducció de l'atur juvenil.

Més senzill, però l'objectiu seria aquest.

Tenim un pla d'acció i un pacte sobre la reducció de l'atur juvenil en diversos àmbits. Hi ha algunes mesures que s'estan començant a implementar, hem implementat els plans d'ocupació, però n'hi ha una que crec que serà molt rellevant les pròximes setmanes. És una aposta que l'Ajuntament voldria i hauria de fer per la formació professional dual, que és un element que jo crec que és un element de consideració en el futur. La combinació de contractes laborals amb formació professional al centre educatiu. No són pràctiques, sinó que serien una nova modalitat d'alternança en l'àmbit de la formació professional, formació en alternança. És un model molt semblant al model alemany, que ha tingut una reflexió molt intensa al nostre país els últims anys. Nosaltres no som Alemanya, però sí que és veritat que podem treballar sistemes i mètodes que puguin donar solucions en aquesta direcció. Crec que aquesta és una de les solucions.

Però no només en l'àmbit de la formació professional. També hem signat, fa molt poc temps, un acord amb la Universitat de Barcelona per estimular la incorporació de llicenciats i d'estudiants tant de doctorat com de grau en l'estructura municipal, això sí, amb pràctiques retribuïdes. Per tant, com una experiència prelaboral. En aquest àmbit, també hi estem treballant. Segurament no és suficient, però sí que és veritat que l'Ajuntament, en aquest sentit, té interès a gestionar el talent que tenim a les nostres escoles universitàries, escoles de FP, per fer que la resta de la societat també s'orienti cap aquí. L'Ajuntament per si mateix no pot canviar aquesta situació, però sí que pot ser una mena de locomotora perquè es normalitzi molt més tot aquest aterratge en el món laboral de molts i moltes joves.

A més, hem reforçat moltíssim, sobretot aquest últim curs, que ha finalitzat ja, tot el que serien els programes de segona oportunitat. Aquells programes per a nois i noies de 16 a 19 anys que cauen del sistema educatiu a l'ESO, que no es graduen, i que passen al no-res. Aquest any l'Ajuntament ha impulsat 1.200 places per a nois i noies de tota la ciutat que no es van graduar a l'ESO i, en canvi, se'ls ofereix un programa de

formació professional previ o inicial, que abans es deia PQPI i aquest curs vinent es dirà PFI, programa de formació inicial, que el que intenta és en unes 800 hores de treball tutoritzat i dirigit, i també amb una última part del programa en empresa, com una experiència laboral, aconseguir no que trobin feina única i exclusivament, la troben aproximadament entre un 10 i un 20% d'aquests alumnes, sinó que la gran majoria d'ells pugui tornar al sistema educatiu i, per tant, els recuperem amb el que és imprescindible, tenir el màxim d'anys possibles de formació en centre educatiu, que això és el que ens dóna la màxima garantia per ajudar que la inserció laboral millori.

Programes com el que hem fet en temes de comerç el que fan és millorar la capacitat del professional en actiu, per tant, podríem dir que és una formació de reciclatge. Programes com els que t'he explicat ara són els que ens ajuden a donar més experiència o facilitar l'accés al món laboral dels joves que, per altra banda, tenim unes xifres d'atur juvenil que fan esglaiar. Per tant, és un tema que ens ha de preocupar moltíssim a tots.

No sé si m'he deixat res.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, dóna pas al segon torn d'intervencions, planteja si es vol afegir o aclarir alguna cosa i dóna la paraula al Sr. Omar El-Hakeh.

El **Sr. Omar El-Hakeh** declara:

Simplemente, y para ser muy breve, agradecer esta posibilidad. Ya tenemos el compromiso de que el Ayuntamiento enviará la semana que viene, lo damos como un triunfo realmente, porque si no pasa lo que estaba comentando la Sra. Torrent, se da la política de hechos consumados. Y por el bien de la convivencia simplemente es eso, estamos agradecidos y esperamos que se vayan cumpliendo las leyes, como debe ser. Gracias.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, dóna la paraula a la Sra. Laly Torrent, per si vol afegir-hi alguna cosa.

La **Sra. Laly Torrent** replica:

Hi ha una pregunta que no s'ha contestat, que és el tema de què passa amb els compressors que estan instal·lats a l'altell, a la planta altell, sense comunicació amb el local, i que precisament estan sota d'un pis, que és el primer primera, que ja ha fet denúncies pels compressors del Kentucky. Ara hi posaran més compressors a sobre i entenem que un local que deu tenir només de planta baixa més de 200 metres els compressors faran soroll i vibració.

En segon lloc, el que em comenta, aquestes ordres de paralització, entenem que quan hi ha una ordre de paralització immediata d'obres s'ha de fer la restitució de la legalitat, i explicaré el perquè. Els veïns hem patit les obres i hem fet un seguiment del que s'ha fet, i ens trobem que hi ha un local que

tindrà una activitat de pública concurrència que, en principi, no està ignifugat, perquè si no hauríem vist com tiren tota l'espuma perquè el foc no traspassi als pisos. Dubtem que estigui insonoritzat. I la via dels fets consumats, com que hi ha panells i una sèrie de coses, comporta precisament aquests riscos, no sabem si algun dia haurem de sortir corrents de l'habitatge.

A banda d'això, tota llicència d'obres per a un local de pública concurrència ha d'anar acompanyada de l'oportuna llicència d'activitats. Una de les preguntes que també he fet és si s'ha sol·licitat llicència d'activitats i si, tal com estableix el reglament de locals de pública concurrència, es posarà en coneixement dels veïns de la finca, siguin propietaris o llogaters els empadronats, i de les finques de l'entorn perquè puguin veure l'expedient d'aquesta sol·licitud de llicència i hi pugin fer les al·legacions que en dret creguin convenients. Gràcies.

El president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños, dona la paraula primer a la Sra. Xaro Martínez, que la declina, i tot seguit al Sr. Àlex Broch.

El Sr. Àlex Broch aclareix:

La Sra. Xaro Martínez em delega una breu observació, i després jo faré la meva intervenció. La que em delega és la següent: a vegades és molt diferent viure-hi sempre que anar a fer-hi una inspecció. No dubti que li seguirem passant tota la informació que rebem de les queixes dels veïns. Els veïns hi viuen totes les hores del dia i constaten coses que potser quan es va a fer la inspecció no passen, o no es constaten, o hi ha algun tipus de moviment per evitar-ho.

Quant als noms que s'han esmentat, només és la coincidència o l'atzarosa coincidència que molts dels locals d'oci nocturn de la ciutat que produeixen problemes, quan analitzes qui ha darrere de la propietat surten uns noms concrets i no uns altres. Aquesta era l'observació que també li trameto, per a la seva informació.

Quant a la meva intervenció, només una reflexió en veu alta. Jo, com a automobilista, li asseguro que m'agradaria parar a aparcar cada dia davant la porta de casa a la zona verda. Com que gairebé mai passa, busco i si no la trobo vaig a la zona blava i pago, i si no trobo zona blava vaig al pàrquing privat de l'Arc de Triomf, deixo el cotxe i pago. Cosa que no passo amb les motos, perquè les motos tenint lloc de moto per aparcar, com que la comoditat és aparcar davant de casa teva, aparquen davant de casa seva, sobre la vorera, i només han de creuar 3 metres i ja són a casa seva, quan tenen a 25 metres el seu lloc d'aparcament, cosa que mai ningú els recorda que aquells aparcaments estan per això.

El mateix passa amb la roba estesa als balcons, és a dir, la comoditat comporta el moviment més immediat. Si no hi hagués altra solució segurament no tindrien més remei que acceptar-ho. Ara fa temps que no es

parla de la defensa del paisatge urbà, a vegades s'hi insisteix més i ara sembla que no tant, però com que ens creiem el que hem dit abans i ens ho seguim creient ara seguim defensant el concepte de paisatge urbà, perquè és un element de convivència i de visualitat. És aquí quan en lloc de la comoditat de sortir al balcó s'ha de dir a aquestes persones que hi ha els terrats, vostè ho ha esmentat i és el que jo tenia apuntat. És a dir, qui tingui roba per estendre si us plau que pugi al terrat i l'estengui, que per això són els terrats. L'únic que dèiem és una cosa tan senzilla com que existeixi o una pedagogia o una coerció perquè els ciutadans facin allò que la convivència aconsella que es faci. És només una reflexió en veu alta.

El president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños, dóna la paraula al Sr. Francesc Salmedo.

(Parla el Sr. Salmedo amb el micròfon apagat)

Si ha donat les dades de la finca ja és suficient. Gràcies.

El president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños, dóna la paraula a la Sra. Núria Morell.

La **Sra. Núria Morell** comença el seu segon torn:

Gràcies per la informació del solar de Germanetes, que teniu previst posar-ho a disposició dels veïns. És una reclamació que fa anys que es demana, i el 10% de Pla Buïts realment era poc, ja veurem en què es concreta posar-ho a disposició dels veïns. Ho anirem seguint.

Quant al tema del grup parlamentari i la possibilitat de fer-ho a través del Parlament, ja ho fem. Tenim un grup de gent treballant en aquests termes, s'hi està treballant, però no volem deixar de venir aquí i posar-ho sobre la taula, el Districte també hi té el seu paper. Són els seus veïns i els de tot Barcelona els que van a l'Hospital Clínic. I com a entitat hospitalària que afecta els veïns de l'Eixample, creiem que és important que el Districte estigui a sobre de què està passant al Clínic. I el mateix pel que fa a l'institut. Dieu que és una prioritat, és cert que les competències són de la Generalitat, però el paper del Districte també és important a l'hora de reclamar els drets de la gent que hi vivim.

Quant al fet que no hi ha necessitat d'institut al barri, Sant Antoni no té cap institut. Sí que queden places lliures, però l'empitjorament de recursos de l'escola pública en alguns casos fa que molts pares abans d'inscriure els seus fills en segons quin institut públic ho facin directament a la concertada. Per això, amb els números sobre la mà acaba havent-hi una demanda més baixa d'escola pública que la que hi hauria si tinguéssim realment un ensenyament públic de qualitat i garantit per a tothom.

Només volia constatar aquestes dues coses i dir que hi ha informació que ens arriba a través del nostre grup parlamentari, evidentment, però també

n'hi ha molta que ens arriba a través d'usuaris de l'hospital, com és el cas del tancament de llits i els problemes que això pot implicar. Moltes gràcies.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, dóna la paraula al Sr. Pedro Juan Sánchez, que no l'utilitza, i tot seguit al Sr. Aleix Solans.

El **Sr. Aleix Solans** planteja:

Només quatre idees, quatre matisos, sobre el que heu comentat del que portàvem nosaltres. Primer, agrair el fet que potser sembla que sí que ens podrem reunir en algun moment. Hem entès que hi haurà alguna trobada i això ho considerem positiu.

Aquests quatre matisos. Segons les actes policials, que nosaltres mateixos vam poder veure, allà es parla de 100 persones a l'acte, no 200, sabem que potser no acaba de ser la definició de petit format però és la meitat del que comentàveu. No sé si hi ha altres actes.

Segona. No hi va haver acord escrit, hem dit que hi va haver acord verbal per celebrar l'acte. Sé que això és la meva paraula, igual que va ser la paraula de l'agent, i aquí pesa el que pesa però hi va haver un acord verbal i de fet se'ns va dir que no s'intervindria i no es va intervenir en l'acte. No es va desallotjar l'acte, l'acte el vam acabar a la 1.30 h. L'actuació policial és posterior, l'acte ja estava acabat, no hi havia música i s'estava traslladant el material cap al lloc on l'haviem de guardar. En aquest sentit, abans se'ns ha oblidat dir-ho, nosaltres parlàvem de desplegament desproporcionat, eren uns vuit furgons per a les persones que hi havia. Al cap de dues hores d'actuació policial es van ajuntar més persones. L'acte es va acabar a les 2 h però l'actuació i els fets van acabar passades les 4 h. I diem que és desproporcionat, potser no és la paraula, però el que sí que va passar és que els agents no anaven identificats. Això se'ns ha oblidat de dir-ho. Es va trigar ben bé dues hores, fins al final de l'operatiu cap agent es va dignar a identificar-se, i al final suposo que el comandant amb més rang en aquell moment es va acabar identificant, però va costar moltíssim que s'identifiquessin els agents. Això és una cosa que volíem comentar.

31 denúncies, jo desconeixia aquesta dada. Tot i així, amb l'experiència que tenim també d'organitzar actes amb permisos sabem que les denúncies arriben. Qualsevol acte nocturn té denúncies. No sé si la xifra encaixa amb la resta d'actes, jo crec que no està molt allunyada. Són denúncies per soroll. Entenem que hi hagi veïns que denunciïn els sorolls, però va lligat amb la qüestió que es tracta d'unes festes de barri i nosaltres tenim la sensació que es tracten i s'enfoquen com si fos una mega festa de lucre privat, evidentment el lucre no és per a nosaltres, es tractaria de reinvertir els possibles beneficis, si n'hi haguessin, en qüestions que afavoreixin el barri. En tot cas, són unes festes de barri i entenem que s'estan tractant com si fossin macrofestes, i ni de lluny ho són.

Utilitzem els canals habituals per fer actes. Hem utilitzat durant anys els canals habituals per fer aquests actes, amb permisos, amb negociacions amb el Districte, parlant abans amb els agents. Això ho hem fet sempre. El que no entenem és per què aquest any no ho hem pogut fer. Aquesta és la qüestió. Cada vegada nosaltres notem que hi ha dificultats creixents per poder organitzar aquest tipus d'actes. Aquest és el tema. Nosaltres sabem perfectament quins són els canals habituals per celebrar actes al carrer.

Per acabar, una reflexió. Hem parlat de sancions, és veritat que no estan posades, és veritat que s'han d'obrir expedients i s'han de treballar, els heu de treballar, ens els heu de traslladar, però en tot cas la reflexió que hi ha aquí darrere és que amb les sancions econòmiques el que estem fent és crear un deutor més, un deutor al barri de Sant Antoni, un jove del teixit associatiu, i a més de retruc això recaurà en les entitats juvenils del barri, perquè no pagarà ell, pagarem tots el que toqui. Això pot perjudicar força tant a nosaltres com a altres entitats i les relacions. Nosaltres no tenim capacitat econòmica en absolut de res i qualsevol sanció econòmica ens pot desmuntar el nostre objectiu, el nostre treball, la nostra manera de fer. Simplement això, aquesta última reflexió i moltes gràcies.

El president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños, dóna pas al regidor per contestar totes les persones en segon torn.

El regidor del Districte de l'Eixample, Sr. Gerard Ardanuy i Mata, passa a fer ús de la paraula per contestar el segon torn d'intervencions.

*Suposo que vosaltres, **Sr. Aleix Solans**, també la teniu. A la 1.30 h, 150 persones, a les 2 h, 200. És la mateixa acta que teniu vosaltres, surt al final de l'acta. Suposo que és la que teniu, és la mateixa, després m'ho dieu.*

El fet és que nosaltres, com a Districte, i tu ho has dit, no hem canviat la nostra actitud. Totes les activitats que s'han portat a terme en l'entorn de la festa major sempre han estat pactades, sempre han estat acompanyades. En aquesta mateixa festa major hi va haver dos concerts que es van poder desenvolupar. En aquest cas, no es va autoritzar aquest canal habitual. La nostra referència és la Coordinadora de la Festa Major, en aquest cas no devia ser la via adequada. Tampoc no tenim la capacitat endevinatòria. En qualsevol cas, a les 22 h, que va ser quan la primera patrulla es va personar al lloc on va desenvolupar el concert, la patrulla us va dir que era una activitat que no tenia permís i, per tant, que no la féssiu i no en va fer cas i va continuar. Que es facin actes i aquestes actes acabin esdevenint expedients, i aquests expedients acabin esdevenint sancions és la lògica, si no fos així no tindria cap tipus de sentit. De fet, els instruments i els protocols que nosaltres tenim són per intentar que no passi el que va passar.

Quan a la festa major gran, per entendre'ns, es fa un concert avui per avui, i això ha costat anys, hi ha una o dues trucades de gent que es queixa. En aquest cas es nota clarament que no hi va haver el treball previ. El treball previ vol dir que es treballa tècnicament l'acte, és veritat que cada cop hi ha

més requeriments tècnics per fer aquest tipus d'actes, entre altres coses perquè hi ha una normativa molt més desenvolupada en els actes de pública concurrència i això fa que realment tot sigui més feixuc per desenvolupar l'activitat, però són un seguit de normatives que pretenen donar garanties de seguretat de les activitats. Per altra banda, quan tot això es fa amb els protocols que al llarg dels anys s'han anat treballant i que tenim molt consolidats, del Districte amb les entitats, val la pena utilitzar-ho tot plegat, en la línia que hem de situar l'activitat per buscar aquest punt intermedi on realment hi pugui haver aquest espai de pacte. Quan això no és així, nosaltres actuem a dret a llei i, per tant, si hi ha una activitat sense llicències i aquesta activitat sense llicències genera molèsties, i aquesta activitat sense llicències que genera molèsties té una situació que no encaixaria amb les condicions de seguretat, la nostra obligació és intervenir, i els agents no ho fan de manera ni partidista ni amb cap tipus de sentit polític sinó que ho fan des del punt de vista de les seves atribucions tècniques. A mi em van informar quan s'estava començant l'actuació, no abans ni després, quan estaven ja en el procés, cap a les 2 h per entendre'ns, que hi havia tot el procés de desmuntatge, abans no perquè és una actuació totalment tècnica. Per tant, aquest és el procés.

Jo el que us dic és parlem-ne quan vulgueu, crec que és aconsellable fer-ho quan els expedients estiguin articulats, i a partir d'aquí la meua porta està oberta. Sabeu on visc, per entendre'ns, i estic a la vostra disposició per parlar-ne. Això comportarà que puguem revisar la documentació, vosaltres podeu tenir tota la vostra capacitat legítima d'interposar els recursos, d'argumentar-los. És veritat que també, a dret a llei, l'agent de l'autoritat té la presumpció de veracitat amb el que afirma a les seves actes. Persona contra persona, l'agent de l'autoritat té aquesta potestat que li dona la llei.

Respecte al tema de la identificació dels agents i tot plegat, entenc que Guàrdia Urbana va aplicar el protocol establert en l'àmbit d'actuacions d'aquest tipus. Crec que no hi va haver cap tipus de situació de violència, tot va ser absolutament correcte des d'aquesta òptica. En tot cas, el que jo preguntaré és quin tipus de protocol hi ha per a aquest tipus de situacions, que entenc que és el que van aplicar el dia en qüestió. Ho preguntaré.

*Respecte a la **Sra. Torrent**, comprovarem el tema dels compressors. Mirarem quina és l'afectació dels compressors, i si aquests compressors estan ben posats o no, si generen vibracions, si generen molèsties, on estan ubicats, si la ubicació és aquí o ha de ser en un altre lloc. Ho comprovarem. Està en contacte amb el Districte i quan fem aquestes comprovacions li farem avinent els resultats, com no pot ser d'una altra manera.*

Aquesta obra té certificacions de l'ECA. L'ECA, que ha revisat i supervisat aquest projecte, dona fe que tant la ignifugació com l'aïllament acústic estan d'acord amb la llicència sol·licitada. És l'informe que tenim. Si no fos així, ho hauríem de revisar, hauríem de fer una revisió de l'informe de l'ECA. És una entitat que dona fe tècnicament, fa auditoria, de les condicions d'obra.

Llicència d'obres més llicència d'activitats. Una entitat, empresa, pot demanar una llicència d'obres, no necessàriament ha de demanar paral·lelament la llicència d'activitat. És recomanable, molt recomanable, per la defensa dels interessos de la persona que ha demanat aquesta llicència. Perquè si comença una activitat sense tenir llicència d'activitat pot arribar a tenir un tancament de l'activitat, un precinte de l'activitat. Per tant, la norma diu que és recomanable que la llicència d'obra i la d'activitat siguin paral·leles. Si en aquest cas no és així, no és obligatori. És molt recomanable, sobretot per als interessos del promotor de l'activitat.

Comunicació, als veïns sí, al veïnat no. La norma sí que diu que hi ha d'haver una comunicació expressa als veïns de la finca, no al barri. Nosaltres no ho entenem des d'aquest punt de vista. En qualsevol cas, en parlem.

El Sr. Broch i el tema de la roba estesa, estem dient més o menys el mateix, estem recirculant. Estic d'acord amb la reflexió que fas, i en aquest sentit veure de quina manera es pot millorar l'actuació en aquests casos, que estan molt vinculats a l'estètica, al paisatge urbà, i d'alguna manera a l'aspecte dels nostres carrers i dels nostres barris. Mirem a veure com ho podem millorar.

Sra. Morell, aquest és un tema que us preocupa. Tenim el Consell de Salut del Districte, no sé si has vingut o si en formes part. En tot cas, et passarem els contactes perquè puguis venir tu i la gent que consideris. En aquest Consell de Salut el que fem no és preocupar-nos només pel Clínic, sinó per tota l'afectació del sistema sanitari als nostres barris, és a dir, la situació dels hospitals, fins i tot d'alguns que estan fora del nostre districte però que ens donen servei, com l'Hospital de Sant Pau, per exemple. Aquests últims dos-tres anys hi ha hagut alguns moments en què aquest consell ha tingut un paper molt rellevant, i és un consell que no és de consellers municipals i regidors exclusivament sinó que és de veïns, entitats, etcètera. En base a aquest consell hi ha hagut algunes compareixences, també hi ha hagut una acció molt proactiva en el tema del tancament de l'hospital de la Creu Roja, que després es va reconvertir en una cooperativa de metges, també hi va haver una actuació molt proactiva en la situació de l'Hospital de Sant Pau i la informació de la situació de l'Hospital de Sant Pau en el seu servei públic, així com el funcionament dels CAP i de tota l'estructura sociosanitària del districte. Crec que és un lloc interessant per poder fer aquesta aportació molt en positiu que he detectat que has fet en les teves intervencions.

Per altra banda, el tema de l'institut i el tema d'ensenyament. Jo no diria que els instituts del districte donin un mal servei i que aquest servei realment tingui una afectació de bloqueig per les retallades. Jo no ho diria d'aquesta manera, al contrari, jo crec que als districtes hi ha un efecte, és veritat que els professionals tenen una modificació d'algunes de les seves condicions de treball. He parlat amb els directors dels centres, amb els caps d'estudis, com a regidor ho he fet, en el meu doble vessant. El que hi ha, i crec que ens hi hem d'implicar tots molt, és que no podem permetre que

projectes d'instituts que són molt potents, el Maragall per exemple, no omplin. Això no pot ser. A més, el Maragall té un recorregut molt potent com a institut. Són aquells instituts que pel motiu que sigui s'han instal·lat en una mena de mala fama, per aquest motiu l'Administració ha fet inversions importants de reforma, és un institut que ha estat reformat dues vegades en els últims 10 anys, i el projecte educatiu té un punt de singularitat molt rellevant, i no ha omplert. Això és una qüestió de les retallades? Doncs no, perquè fa anys que és així, molt abans de tot aquest problema de la sostenibilitat dels serveis públics tenia aquesta problemàtica. En canvi, tenim un altre institut, que és el Jaume Balmes, que està ple, no hi ha ampliació de ràtio però està ple, hi ha mig grup més. Hi ha altres instituts al nostre districte que tenen una bona entrada, tots registren una bona entrada. Per tant, no podem afirmar que la gent no s'hi inscriu perquè no tenen confiança en el sistema d'instituts públics, al contrari, jo crec que en aquest sentit tenen una bona acceptació i estan tots raonablement plens menys aquest. No deixem ningú que demani pública fora, a totes les persones que demanen primers d'ESO estrictament pública la tenen. Una altra cosa és que demanin pública i concertada, per tant, poden escollir i se'ls ofereix alternatives en els dos àmbits.

I el tema de Germanetes, com a institut, sí que és veritat que el considerem important, nosaltres com a Ajuntament. Planificació educativa de la Generalitat no el veu en aquests moments tan rellevant, però nosaltres hem posat l'accent en el fet que és un institut de futur, no llunyà sinó intentar que sigui proper per als pròxims anys. Jo crec que això serà factible, tot i la dificultat que la Generalitat té per poder posar en joc milions d'inversions per tot Catalunya en nous equipaments educatius. Podem buscar alternatives, podem veure com ho fem. Nosaltres, com a Ajuntament, hem ajudat a construir algunes escoles, i els pròxims dies ajudarem a desenvolupar projectes educatius que no ens pertocarien, bàsicament en escoles d'infantil i primària que ens pertocuen indirectament. A instituts és molt més complicat, perquè la titularitat no és nostra i és més difícil des del punt de vista administratiu. Estem insistint en aquest tema.

Acabaria amb el tema del solar de Germanetes. Nosaltres intervindrem com a Ajuntament per condicionar tot l'espai que queda a disposició, per posar-lo en servei públic, és a dir, per obrir-lo a tots els veïns sota la tutela de l'Ajuntament. És veritat que hi ha projectes que tenen un altre format i que estan impulsats sota el paraigua del Pla Buits, res a dir-hi. Però l'Ajuntament mai deixarà de fer les seves funcions d'obrir espais verds, gestionar-los i oferir-los a la ciutadania com a Ajuntament, és la nostra obligació. Una altra cosa és que fem experiències, experiments més o menys interessants, respecte a la col·laboració publicoprivada, o publicosocial si voleu, per desenvolupar aquestes experiències, però la nostra la continuarem fent. De fet, la continuem fent, no parem de buscar espais on poder obrir zones verdes, no parem de buscar espais on hi pugui haver equipaments, no parem de fer-ho, ni de desenvolupar-los. Tot just ara comencem obres de dos interiors d'illa que posarem en servei d'aquí molt poc. En aquesta direcció jo sempre he entès, i ho he dit moltes vegades, que al solar de Germanetes abans que s'hi faci el que s'hi ha de

fer, que espero que sigui molt aviat, l'Ajuntament té l'obligació de posar en servei el màxim nombre de metres quadrats d'espai per al gaudi dels veïns i veïnes de l'entorn. I això és el que farem, simple i planament, en els pròxims mesos. Tot i que no ho hem fet abans, entre altres coses perquè pensàvem que les promocions d'habitatge s'avançarien, això no ha estat així i, per tant, ho fem ara en aquest pas intermedi fins que es faci efectiva la construcció de les dues promocions d'habitatge.

El **president del Districte de l'Eixample, Sr. Eduardo Bolaños**, dóna per finalitzada l'Audiència Pública a les 20:18 hores, després d'una hora i gairebé tres quarts de durada i de la intervenció de 10 persones del públic que han pogut presentar les seves inquietuds, problemàtiques, situacions relatives al districte de l'Eixample, en dos torns d'intervenció amb resposta directa per part del regidor del Districte senyor Ardanuy.

Bona nit a tothom.